

סיכום פסיקה ארצי מס' 234

העורך: הרשם עיסאם האי, לשכת חיפה

תאריך הפרסום: 26/03/26

1. בית המשפט העליון (בינה מלאכותית - רשות מנהלית) – פסק דינו של ביהמ"ש העליון עניינו בסוגיית הזיותיהן של מערכות בינה מלאכותית, בהקשר של שימוש בלתי מבוקר בבינה מלאכותית ע"י רשות מנהלית במגעה עם אזרח [עע"מ-63194-08-25 נבו בן כהן נ' עיריית רמת גן (22/03/26)]

https://www.nevo.co.il/psika_html/elyon/ca9f017678224cff8112b3cc1b864595.htm

- המערער הוא תלמיד בחינוך המיוחד, הוריו פרודים. אביו פנה לעירייה בבקשה לאישור זכאות להסעות עבור המערער מביתו. הבקשה סורבה בהתאם להוראות "חוזר מנכ"ל משרד החינוך תשפ"ג/4(א)". בבירור שערך האב עם משרד החינוך הוא נענה כי החוזר האמור אינו מוכר לו. על רקע זה הגיש האב עתירה מנהלית. הצדדים הגיעו להסכמה שהביאה להתייתרות העתירה, תוך שהאב דרש פסיקת הוצאות לטובתו, בין היתר בטענה שהעירייה עשתה שימוש בבינה מלאכותית, וטענה טענות עובדתיות לא נכונות והפנתה לסעיפים וקביעות מתוך פסקי דין שלא קיימים. הבקשה נדחתה, ומכאן הערער.

- ביהמ"ש העליון קיבל את הערער בקבעו:

החלטת העירייה בבקשת המערער, כמו גם כתבי הטענות שהגישה, הן לביהמ"ש המחוזי, הן בהליך דן – רצופים כולם באסמכתאות ובציטוטים שגויים, חלקם מומצאים, אשר ניתן להניח כי הם תוצר ישיר של שימוש (בלתי מבוקר) בבינה מלאכותית. אכן, כפי שנפסק, הפניות לפסקי דין שאינם קיימים; אזכורים נעדרי התאמה פנימית; וציטוטים שלא היו ולא נבראו, מלמדים בסבירות גבוהה שנעשה שימוש באתר מבוסס בינה מלאכותית. ואם לא די בחומרה הגלומה כבר בפעם אחת שכזו, הרי שבענייננו הבעיה שבה על עצמה לא פעם אחת, גם לא פעמיים, אלא 3 או 4 פעמים (כתלות בספירה),

סיכום פסיקה ארצי מס' 234

העורך: הרשם עיסאם חאיק, לשכת חיפה

מבלי שהעירייה מסיקה אל נכון כי עליה לשנות דרכיה וחסל. מה הדין שחל במקרה כגון דא?

- הפסיקה דנה בהרחבה במקרים של הסתמכות על מקורות משפטיים שאינם קיימים, או הבאת ציטוטים שלא היו ולא נבראו במסגרת כתבי טענות, עקב 'הזיות' הבינה המלאכותית. כפי שהובהר, עו"ד המגיש כתב בית-דין שתוכנו בדוי, תוך שהוא נסמך על אסמכתאות שאינן קיימות, מועל בחובותיו כלפי לקוחו, ביהמ"ש, הצד שכנגד ומקצוע עריכת הדין. התנהלות כאמור היא בבחינת הטעיה חמורה של ביהמ"ש והצד שכנגד והיא עולה בנקל כדי שימוש לרעה בהליכי משפט. ודוק, לא עצם השימוש בבינה מלאכותית הוא הפסול, אלא השימוש בה ללא בקרה מתאימה, המוודאת ומאמתת את נכונות תוצריה.
- בעניין פלונית עמד ביהמ"ש על סל הכלים הרחב הנתון לו, בבואו להתמודד עם כתבי בית דין מטעים כגון דא. בענייננו, בפרט נוכח העובדה שהסכסוך לגופו כבר בא על פתרונו, נמצא כי הכלי המתאים הוא פסיקת הוצאות משפט; וכי עליהן להיות בשיעור מוגבר. טעם עיקרי לכך הוא שאין עסקינן אך בהפרה של חובת תום הלב הכללית; אלא בהפרה של החובה הקונקרטית שלא להגיש כתבי בית דין שגויים, בכלל זה כאלה המתבססים על 'הזיות' הבינה המלאכותית. כך, מדובר בהפרת חובה שהייתה ידועה אקס - אנטה, ומכאן, שהעירייה ידעה – ולמצער, צריכה הייתה לדעת – כי היא מפרה אותה.
- מצב דברים זה עשוי ללמד כי חובה זו טרם הופנמה די הצורך; אולי אף נתפסת כ'חסרת שיניים'. הדברים אמורים אף ביתר שאת, נוכח העובדה שהעירייה המשיכה בהתנהלותה הקלוקלת במישור זה. דומה כי העת לנקוט בסבלנות ובהבנה כלפי כתבי בי-דין שגויים, הנובעים משימוש בלתי מבוקר בבינה מלאכותית במסגרת הליכי משפט – חלפה עברה. הגשת כתבי בית דין מטעים מחייבת תגובה שיפוטית הולמת; הן משיקולי הרתעה והכוונת התנהגות, הן

סיכום פסיקה ארצי מס' 234

העורך: הרשם עיסאם חאיק, לשכת חיפה

מטעמים של הוגנות דיונית. הדברים יפים בכלל, אך הם מקבלים משנה משעסקינן בעירייה, שמוטלת עליה חובת הגינות דיונית מוגברת.

- השימוש הבלתי מבוקר שעשתה העירייה בבינה מלאכותית במסגרת הליכי המשפט חמור ובלתי מתקבל על הדעת – אך הדברים מתגמדים בחומרתם בהשוואה להתנהלות העירייה ביחסיה הישירים מול המערער. אחד מן הרציונליים המרכזיים הניצבים בבסיס חובת ההגינות המוגברת המוטלת על רשויות מנהל, הוא פערי הכוח הדרמטיים המתקיימים בין הרשות לאזרח. רציונל זה משמיע כי עשיית שימוש בלתי מבוקר בבינה מלאכותית היא בעלת משנה חומרה כשהיא מתקיימת ביחסים הישירים שבין הרשות לאזרח. כאשר שימוש כאמור מתבצע במסגרת הליך משפטי קיימים גורמים המגשרים במידה מסוימת על פערי הכוח בין הצדדים – עורך הדין של האזרח וביהמ"ש. לעומת זאת, ביחסים הישירים שבין הרשות לאזרח, ההנחות בדבר המחסומים העשויים להגביל את השפעתו המעשית של שימוש בלתי מבוקר בבינה מלאכותית אינן מתקיימות. כשהאזרח מקבל מרשות מנהלית החלטה הנראית לכאורה מנומקת ומבוססת על טעמים ואסמכתאות משפטיות, במרבית המקרים אין ביכולתו להרהר אחריה, ודאי שלא לגלות בכוחות עצמו כי אותם נימוקים אינם אלא פרי דמיונה של מערכת בינה מלאכותית. מכאן, שבאינטראקציה הישירה בין הרשות לאזרח, לשימוש כאמור עשויה בהחלט להיות השפעה של ממש על מצבו של האזרח. למעשה, סביר להניח כי במרבית המקרים, החלטת הרשות תישאר לעמוד על מכונה, והאזרח ישלים עמה, אף מבלי לדעת שנעשה לו עוול.

- משמעות הדברים היא, ששימוש בלתי מבוקר שעושה הרשות בבינה מלאכותית ביחסיה הישירים מול האזרח, הוא בעל דרגה יתרה ומיוחדת של חומרה. זאת, לבד מן העובדה שהתנהלות כגון דא כרוכה מיניה וביה גם בהפרה של חובות

סיכום פסיקה ארצי מס' 234

העורך: הרשם עיסאם האיך, לשכת חיפה

נוספות המוטלות על רשויות מנהל. כך למשל, החלטה המבוססת ברובה על 'הזיות' בינה מלאכותית היא החלטה שקשה עד מאוד לראותה כהחלטה הממלאת אחר חובת ההנמקה. כמו כן, ובהמשך לאמור, יש רגליים לסברה, כי החלטה כזו לוקה, ככלל, בשרירות.

- ניתן לגזור מן האמור מסקנות מעשיות בשני מישורים. ראשית, ההיבט של החובות הפוזיטיביות החלות על רשויות מנהל בכל הנוגע לשימוש בבינה מלאכותית. ניתן לחלץ מן המקרה דנן כמה תובנות במבט צופה פני עתיד. כך, כל עוד רמת האמינות של מערכות הבינה המלאכותית מוטלת בספק, לא ניתן להסכין עם מצב בו רשות מנהלית מתפרקת משיקול דעתה, ומבססת את החלטתה באופן בלעדי או כמעט בלעדי, וללא כל בקרה, על פלט של מערכות כאמור. זאת בפרט, מקום בו מדובר בהחלטה מהותית, לה השפעה ממשית על האזרח. כך, גם אם במסגרת גיבוש ההחלטה וניסוחה נעזרים גורמי מנהל במערכת בינה מלאכותית – שומה עליהם לקיים בקרה, לבחון ולוודא. הדברים יפים הן באשר להפעלת שיקול הדעת לגופו, הן לגבי ההנמקה שבבסיס ההחלטה. ועוד, ומבלי לקבוע מסמרות, דומה כי בהחלט עשוי להיות היגיון בקביעת חובת גילוי בדבר השימוש בבינה מלאכותית. המישור השני נוגע להיקף הביקורת השיפוטית ולסוגיית הסעד. שימוש בלתי מבוקר שעושה רשות בבינה מלאכותית במסגרת יחסיה הישירים עם האזרח פותח פתח לביקורת שיפוטית מחמירה והדוקה יותר, ועשוי להצדיק ככלל סעד משמעותי. בנסיבות העניין, נמצא להשית על העירייה הוצאות בסך 30,000 ₪.

2. בית המשפט העליון (סדר דין אגרות - מחיקת תביעה) – בר"ע על החלטת ביהמ"ש המחוזי בירושלים, בה נקבע כי יש למחוק את תביעת המבקש עקב אי-תשלום מלוא האגרה ואי-הפקדת ערובה. ההכרעה בבר"ע נעשתה על רקע

סיכום פסיקה ארצי מס' 234

העורך: הרשם עיסאם חאיק, לשכת חיפה

החלטות שניתנו בתביעה זהה שהגיש המבקש לביהמ"ש המחוזי בחיפה ונמחקה

[רע"א 25-05-65846 פלוני נ' מדינת ישראל (22/03/26)]

https://www.nevo.co.il/psika_html/elyon/4b015ce058a04927b2a51eac680a52.htm

- המבקש הגיש לביהמ"ש בחיפה תביעה בגין נזקים שנגרמו לו עקב חקירתו בקשר למעורבות באירוע הצתת בית משפחת דוואבשה. במסגרת הליך זה נקבע כי דין התביעה להימחק בגין אי הפקדת ערובה ואי קיום הוראות סדרי דין והחלטות של ביהמ"ש. נקבע כי המחיקה תותנה בתנאים, לפיהם תביעה חדשה שהוגשה ביני וביני לביהמ"ש בירושלים תימשך מהשלב בו נמחקה התביעה בחיפה, וכי על המבקש לשלם את סכומי האגרות שהמשיבה כימתה כתנאי להמשך הדיון בתביעה. עוד נקבע כי בהליך בירושלים המבקש יהיה מנוע מלהוכיח עניין שברפואה ואין הוא יכול להגיש חו"ד רפואית. בהחלטת ביהמ"ש בירושלים נקבע כי החלטת המחיקה חלה על ההליך. בהמשך ניתנה החלטה לפיה משלא עמד המבקש בתנאים שנקבעו בהחלטת המחיקה, בכללם תשלום אגרה והפקדת ערובה, התובענה נמחקה. מכאן הבר"ע.
- ביהמ"ש העליון קבע כי התביעה שהוגשה לביהמ"ש המחוזי בירושלים זהה לתביעה שהוגשה קודם לכן לביהמ"ש המחוזי בחיפה. לכן, ההליך בביהמ"ש בירושלים הוא המשך ישיר לתביעה שהתנהלה בחיפה, ואת כלל הטענות יש לבחון אפוא בהתאם להחלטות ביהמ"ש בחיפה. משכך יש לדחות את טענות המבקש ביחס לסמכות ביהמ"ש להתנות את המשך הדיון בתנאים – אשר ביהמ"ש בחיפה קבע בהחלטת המחיקה – כפי שהיה רשאי לקבוע מכוח תקנה 41(ג) לתקסד"א; כן קבע ביהמ"ש בחיפה במפורש ובהתאם לתקנה האמורה כי התביעה בירושלים תימשך מאותה נקודה בה נמחקה התביעה בחיפה. כמו כן, לא נמצא ממש בטענות המבקש לפיהן הבקשה לקביעת תנאים להמשך ניהול התביעה הוגשה בניגוד לתקנות, נוכח המועד בו ניתנה החלטת המחיקה בהליך

סיכום פסיקה ארצי מס' 234

העורך: הרשם עיסאם חאיק, לשכת חיפה

בחיפה. אף את הטענה בדבר אי-צירוף תצהיר לבקשה האמורה אין לקבל, שכן הבקשה הסתמכה על מסמכים והחלטות שהתקבלו בהליך בחיפה אותן צירפה המשיבה לבקשה.

- ביהמ"ש בחיפה נתן החלטות במספר עניינים, ולכולן יש תוקף גם במסגרת ההליך בביהמ"ש בירושלים. ראשית הוא התנה את המשך בירור התביעה לפניו בהפקדת ערובה להוצאות בסכום של 10,000 ₪; שנית הוא קבע כי המבקש יצטרך לשלם את סכומי האגרות שכומתו ע"י המשיבה – כתנאי להמשך הדיון בתביעה; וכן הוא קבע שהמבקש יהיה מנוע מלהוכיח כל עניין ברפואה וכי הוא אינו רשאי להגיש בתביעה החדשה חו"ד רפואית. התביעה בירושלים צריכה הייתה להתנהל בהתאם לאמות מידה אלו. ואכן, כך קבע ביהמ"ש בירושלים, ומבחינה זו אין מקום להתערב בהחלטה. פירוש הדבר הוא כי תביעת המבקש בירושלים תתברר כשחוות הדעת תוצא ממנה, וייאסר על המבקש לצרף לתביעה חו"ד רפואית.

- עם זאת, ישנם שני עניינים לגביהם יש להתערב בהחלטת ביהמ"ש בירושלים. ראשית, ביהמ"ש בחיפה הורה כי אם המבקש לא ישלם את יתרת האגרה, יימחקו מכתב התביעה הרכיבים בגינם לא שולמה אגרה. במילים אחרות, לא נקבע כי התביעה כולה תימחק, אלא רק חלק מרכיביה. בהנחה שבתביעה הנוכחית שהוגשה בירושלים המבקש לא תבע את הרכיבים האמורים – האגרה בה היה עליו לשאת היא רק האגרה בגין נזקי הגוף הנתבעים. ככל שאגרה זו שולמה, לא היה מקום למחוק את תביעתו רק מטעם זה. שנית, ביהמ"ש בירושלים איפשר למבקש להפקיד את הערובה עד יום 16.3.2025. משלא היה מקום למחוק את התביעה בשל אי תשלום האגרה הנדרשת כפי שזו כומתה ע"י המשיבה בהליך בחיפה – ניתן להעניק למבקש אורכה קצרה נוספת להפקדת סכום הערובה, שעמידה בה תהווה תנאי לבירור התביעה.

סיכום פסיקה ארצי מס' 234

העורך: הרשם עיסאם האיך, לשכת חיפה

- סיכומו של דבר – המבקש רשאי להמשיך בבירור התביעה בביהמ"ש המחוזי בירושלים בכפוף לכך שהוא יפקיד בקופת ביהמ"ש לא יאוחר מיום 1.3.2026 את סכום הערובה להוצאות שנקבע ע"י ביהמ"ש בחיפה. אם הסכום האמור לא יופקד – התביעה תימחק ללא צורך בדיון נוסף. חוות הדעת הרפואית תוצא מתיק ביהמ"ש. האגרה תיקבע בהתאם לרכיבים שנתבעו בהליך בירושלים.

3. בית המשפט השלום (זכות עיון) – בקשה שהוגשה על ידי מי שאינו צד להליך, לעיון בתיק בית המשפט בהליך שבכותרת ולרבות פרוטוקולים, כתבי טענות, בקשות שונות והחלטות ביהמ"ש וזאת מכוח תקנה 4 לתקנות בתי המשפט ובתי הדין לעבודה (עיון בתיקים), התשס"ג-2003. [תאד"מ 7863-10-24 א.מ. טייגר בע"מ נ' תרמולוקס בע"מ (14/03/26)]

https://www.nevo.co.il/psika_html/shalom/SH-24-10-7863-185.htm

- בית משפט השלום קיבל את הבקשה, ופסק כי נקודת המוצא להכרעה בבקשה לעיון בתיק בית משפט היא, כי בהיעדר איסור שבדין, יש להתיר את העיון המבוקש, וזאת כנגזרת של עקרון פומביות הדיון המעוגן בסעיף 3 לחוק יסוד השפיטה ובסעיף 68(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984.
- בענייננו, נקבע כי טענות התובעת שלא להתיר את העיון היו כלליות, שלא נתמכו בתצהיר או במסמכים רלוונטיים הן לעניין הטענות בדבר חיסיון הסכמי הפשרה בתיקים מסוימים, והן בעניין הפגיעה בפרטיות העסקית הנטענת על ידה, ואף לא עלה בידה להצביע על אינטרס או פגיעה ממשית או כלכלית העלולה להיגרם לה במצב בו יותר העיון בתיק הנוכחי הספציפי בו עסקינן.
- עוד נקבע, כי ההליך דנן הוא הליך פומבי ואינו הליך חסוי ולא נמצא הסבר כיצד יש בהתרת העיון כדי לגרום לתובעת או מי מטעמה פגיעה בפרטיות.

סיכום פסיקה ארצי מס' 234

העורך: הרשם עיסאם האיך, לשכת חיפה

בהעדר טעם מהותי, כבד משקל, אין מקום להחרגת הליך זה מהכלל המתיר עיון בתיק.

4. **בית המשפט השלום (סגירת תיק) – בקשת רשות ערעור על החלטת כב' הרשמת נעה אפיק דר מיום 16.3.2026, שהורתה על סגירת תיק הוצאה לפועל [רער"צ (י-ס) 47334-03-26 התאחדות הקבלנים בוני הארץ נ' ארגון הקבלנים והבונים בראשון לציון (19/03/26)]**

https://www.nevo.co.il/psika_html/shalom/SH-26-03-47334-197.htm

- כב' הרשמת קבעה בהחלטתה כי מאישור רשם העמותות עולה, כי במועד בו נפתח תיק ההוצאה לפועל הייתה המשיבה בסטטוס על עמותה מחוקה. כב' הרשמת קבעה כי בהיעדר אישיות משפטית שכנגדה ניתן לנקוט בהליכי הוצאה לפועל, יש להורות על סגירת תיק ההוצאה לפועל וביטול ההליכים שננקטו, ככל שננקטו. עוד נקבע כי טענת המבקשת לפיה המשיבה ממשיכה בפעילותה באמצעות צדדי ג' וכי קיים נכס בבעלותה, אינה בתחום סמכותה וזו צריכה להתברר בפני הערכאה המשפטית המוסמכת.
- המבקשת טענה בבקשתה כי תיק ההוצאה לפועל נפתח לביצוע פסק דין שניתן כנגד המבקשת, לאחר שצוין במפורש בכתב התביעה שעסקינן בעמותה מחוקה. לטענתה, באמצעות מחיקת העמותה מבקשת המשיבה לקנות לעצמה חסינות מפני הליכים משפטיים ובכל העת היא ממשיכה בפעילותה בנכס שבעלותה.
- בית המשפט קבע כי החלטת רשמת ההוצאה לפועל **מוצדקת ונכונה ואין מקום להתערב בה.**
- עמותה מקבלת את אישיותה המשפטית וכשירותה "לכל זכות, חובה ופעולה משפטית" מיום רישומה בפקס העמותות (סעיף 8 לחוק העמותות, תש"מ –

סיכום פסיקה ארצי מס' 234

העורך: הרשם עיסאם האי, לשכת חיפה

1980). מחיקת רישום עמותה מהפנקס משמעותה על פי הדין כי היא איננה עוד בגדר אישיות משפטית הכשירה לביצוע פעולות משפטיות וכתוצאה מכך גם לא ניתן לנקוט הליכי הוצאה לפועל ישירים כנגדה.

- משעה שהעמותה דן מחוקה, ואין על כך מחלוקת, לא ניתן לנהל כנגדה הליכי הוצאה לפועל ולבצע פעולות במסגרתם.
- נימוקי הערעור נדרשים לבירור בפני הערכאה המוסמכת ולא במסגרת הליכי הוצאה לפועל, כאשר אלו ממילא אינם מצויים בסמכות הרשם. כפועל יוצא גם ערכאת הערעור הדנה בהתייחס להחלטות הרשם איננה יכולה להורות על אשר אינו מצוי בגדר הסמכות של הרשם ממילא.
- לאור האמור, אין מקום להידרש לגופן של טענות. אולם, נבהיר, משעה שהעמותה מחוקה הרי שפעולות הנטענות אינן מבוצעות "על ידה", וזאת בהיעדר יכולת משפטית לבצע פעולות משפטיות מחייבות. פעולות של אחרים בנכסיה או פעולות המבוצעות לכאורה בשמה נדרשות לבירור בפני הערכאות המוסמכות ובכלל האמור גם רשם העמותות.
- מכל מקום, רק לאחר החייאת העמותה באמצעות ההליכים הקבועים בדין ובפני הערכאות המוסמכות, ניתן יהיה לנקוט בהליכים להוצאה לפועל ככל שעוד יידרש. לא ניתן "לקצר הליכים" ללא ביצוע פעולה משפטית מחויבת להחייאת העמותה.
- בנסיבות האמורות, שעה שאין מקום לנקיטת הליכי הוצאה לפועל כנגד חייב, שאינו בעל אישיות משפטית, גם אין מקום לנקיטת הליכים מבצעיים במסגרת ההליך ולא ניתן להורות על העיקול המבוקש. את המענה לעיקול המבוקש על המבקשת למצוא בהליך בפני הערכאה המוסמכת או במסגרת הליכי הוצאה לפועל שיתאפשרו רק לאחר החייאת העמותה כאמור. הבקשה נדחתה.

סיכום פסיקה ארצי מס' 234

העורך: הרשם עיסאם חאיק, לשכת חיפה

פרק ב' - החלטות רשמי הוצאה לפועל

5. החלטת כב' הרשמת מיטל דלל איינשטיין (הפחתת ריבית) – בקשת חייבת להפחתת ריביות בתיק נוכח מצבה הרפואי והכלכלי [מס' תיק 510657-09-19] (15.03.26)

https://www.nevo.co.il/psika_html/hozlap/HOZ-510657-09-19.htm

- החייבת בת 52, אלמנה ואם לשני בגירים. החייבת מוכרת על ידי המוסד לביטוח לאומי כנכה בשיעור 100% דרגת אי כושר ו- 40% נכות רפואית לצמיתות. לטענתה, חלה החמרה נוספת במצבה הרפואי, החייבת אינה עובדת ומתקיימת מקצבת נכות וקצבת שארים.
- הזוכה, חברת תקשורת, ציינת בתגובתה כי החוב נוצר בגין רכישת ציוד בשווי של עשרות אלפי שקלים. עם זאת, לפני משורת הדין, הותירה הזוכה את ההכרעה לשיקול דעת רשם ההוצאה לפועל לעניין הפחתת ריבית פיגורים בלבד. תיק ההוצאה לפועל נפתח בשנת 2019, והאזהרה נמסרה לחייבת ביום 1.12.19. סכום החוב במועד פתיחת התיק עמד ע"ס 31,292 ש"ח (הכולל שכ"ט ואגרה). עד כה נרשמו בתיק תקבולים והקטנות בסך כולל של 15,164 ש"ח, ויתרת החוב נכון להיום עומדת ע"ס 45,130 ש"ח. ביום 25.10.23 נקבע לחייבת צו חיוב בתשלומים והיא הוכרה כחייבת משלמת. ביום 29.10.25 חודשו ההליכים נוכח אי עמידה בצו החיוב. בסמוך לאחר מכן, עתרה החייבת להפחתת צו החיוב, וביום 13.11.25 ניתן צו לפריסה בהתאם לפריסה המקסימאלית הקבועה בדין.
- לאחר עיון בבקשה, בתגובת הזוכה ובנתוני התיק, ולאחר שניתנה הדעת למצבה האישי והכלכלי של החייבת, להיקף התשלומים שבוצעו, למשך הזמן שחלף מאז פתיחת התיק ולשינוי החקיקתי ולמגמות הפסיקה בסוגיית הפחתת

סיכום פסיקה ארצי מס' 234

העורך: הרשם עיסאם חאיק, לשכת חיפה

ריביות, נמצא כי מתקיימים טעמים המצדיקים התערבות ברכיב דמי הפיגורים .

- אשר על כן, ובהתאם לסמכותי לפי ס' 4א81 לחוק, הורתה כב' הרשמת על הפחתת דמי הפיגורים / ריבית פיגורים שנצברו בתיק ממועד פתיחת התיק ועד ליום מתן ההחלטה.

6. החלטת כב' הרשם אייל רוזין (פרעתי) – בקשה בטענת פרעתי [מס' תיק -512546

02-26 (17.03.26)]

https://www.nevo.co.il/psika_html/hozlap/HOZ-512546-02-26.htm

- החייבת טוענת כי פעלה בהתאם לפסק הדין וניכתה את המס כחוק בהתאם לאישור פקיד השומה שהמציאה הזוכה. לטענתה, הזוכה יכולה לפנות בבקשת החזר מס לשנת 2025.
- הזוכה טוענת שהתלוש שצירפה החייבת אינו נכון ואינו מדויק, וכי טופס 161 מתייחס לפיצויי פיטורים בלבד ולא להחזר הוצאות.
- כעקרון כל הכנסה חייבת במס וזאת על פי פקודת מס ההכנסה. מה יש לחייב במס? עונה על כך בית המשפט הנכבד ברע"צ (שלום חד') 38458-12-24 ארגמן מתכת בע"מ נ' פרדי כחלון (נבו 31.5.2025) כדלקמן: "על פי ההלכה הפסוקה בתחום דיני העבודה, לרבות פסקי הדין שהוזכרו בהודעת הערעור, כל הרכיבים לפיצוי ולתשלום הנפסקים בבית הדין האזורי לעבודה, לרבות הוצאות המשפט, חייבים במס ונפסקים על פי ערכי ברוטו. הלכה היא שגם פיצויים עונשיים מחויבים במס, לרבות פיצויים בגין הפרת הסכמים, ובהם הסכמי עבודה".

סיכום פסיקה ארצי מס' 234

העורך: הרשם עיסאם האיך, לשכת חיפה

- כך, על פי ההלכה הפסוקה כל הרכיבים לפיצוי ולתשלום הנפסקים בבית הדין לעבודה, לרבות הוצאות המשפט, חייבים במס ונפסקים על פי ערכי ברוטו, לרבות תשלומים לכיסוי הוצאותיו של העובד, נחשבים כהכנסת עבודה לפי סעיף 2(2) לפקודה.
- על כן, על אף הסיווג אשר נעשה על ידי בית המשפט הנכבד במסגרת הפרשה בין פיצויים ובין הוצאות משפט – ההלכה אומרת כי יש למעשה לנכות מס מכל הרכיבים הללו, ואילו רצו הצדדים כי רכיבים אלו ישלמו בערכי נטו – היה עליהם לציין זאת במפורש בפסק הדין.
- כמו כן, הפסיקה אשר צירפה הזוכה עוסקת בחוק מס ערך מוסף ותחולתו, ואם אלך באותו קו על פי החלטתה של כבוד הרשמת מרקוביץ' קינן, אזי הרי בכל מקרה שנקבע סכום בפסק הדין הינו סכום ברוטו על פי ההלכה ועל כן, מותב זה אינו יכול לקרוא כי סכום ההוצאות יהיו בסכום נטו שעה שלא מצויין דבר בעניין זה. כפי שנקבע בעש"א (שלום ת"א) 8557-01-24 יונייטד שיא בע"מ נ' ליאור שביב (נבו 1.2.2024) - ראה: "כל עוד לא נקבע אחרת במפורש בפסק דין בתביעה לשכר עבודה וזכויות סוציאליות, ההנחה היא שהסכום שישולם בפסק הדין הוא בערכי ברוטו, ויש לנכות ממנו את תשלומי החובה בהתאם לדיון". על פי פקודת מס הכנסה, חלה על המעסיק חובה לנכות מס במקור מכל הכנסת עבודה המשולמת לעובד. חובה זו, הקבועה בסעיף 164 לפקודה, נועדה לשמש כלי יעיל ונוח לגביית מיסים, כאשר המעסיק משמש כצינור להעברת חוב המס של העובד לרשויות המס. החבות המהותית במס מוטלת על העובד, ואילו תפקיד המעסיק הוא אדמיניסטרטיבי בלבד.
- כלומר בעניינו על החייבת כמעסיקה של הזוכה בעבר, חלה החובה לנכות את המס במקור, וכך עשתה.

סיכום פסיקה ארצי מס' 234

העורך: הרשם עיסאם חאיק, לשכת חיפה

- על כן, כבי הרשם קיבל את טענת הפרעתי מטעמה של החייבת ופסק הוצאות לחובת הזוכה בסך של 500 ₪ אשר ישולמו על ידי הזוכה לחייבת בתוך 30 יום.

7. החלטת כבי הרשמת פני יעקובוביץ (חיוב צד ג') – החלטה זו עסקה בבקשת הזוכה להורות על חיובה של צד ג' בחוב הפסוק בתיק לאחר שזו לא פעלה בהתאם לצו עיקול צד ג' שהוטל על נכסי החייב המוחזקים אצלה, ותכריע בטענותיה של צד ג' לקיומו של "הצדק סביר" נוכח טעות בתום לב בסברה כי צו העיקול בוטל.
[מס' תיק 510894-05-23 (18.03.26)]

https://www.nevo.co.il/psika_html/hozlap/HOZ-510894-05-23.htm

- נקבע כי אין מקום ואין כל יסוד או בסיס לקבל את טענות צד ג' לטעות. **ראשית**, אילו הייתה פועלת צד ג' כפי חובתה בדין ומגישה הודעה ומענה לתיק בנוגע לצו העיקול, הייתה זו מקבלת הוראות ברורות ובכך הייתה נמנעת כל טעות וכל פרשנות אחרת מלבד ביצוע צו העיקול ככתבו וכלשונו.
- **שנית**, וכעולה מהתכתובות שבין הצדדים כפי שצורפו לבקשת הזוכה, צד ג' קיבלה ייעוץ משפטי בזמן אמת, כך שקיים קושי לקבל טענה לקיומה של טעות. חזקה על גורם משפטי כי יודע לקרוא הוראות משפטיות ברורות ולאבחן האם עסקינן בהוראה הנוגעת לביטול צו העיקול שהטילה הזוכה אצל צד ג' או ביטול עיקול מסוג אחר אצל גורם אחר, אשר אינו צד ג', והאם כלל עסקינן בהוראה המורה על ביטול אחר או שמא עסקינן במסמך מסוג אחר.
- קריאת המסמך שקיבלה צד ג' מאת החייב ואשר עליו הסתמכה וטענה כפי טענתה, מעלה בבירור כי מדובר בפניה של הבנק הבינלאומי אל החייב (ולא בהוראה משפטית, על כלל נפקויות עניין זה!), זאת כאשר במסגרת המסמך, מודיע הבנק לחייב, כי העיקול בחשבונו בוטל. לא ברור איך וכיצד הסיקה צד ג'.

סיכום פסיקה ארצי מס' 234

העורך: הרשם עיסאם האיך, לשכת חיפה

מקריאת דברים אלה, כי גם העיקול אשר הוטל על נכסי החייב המוחזקים אצלה בוטל אף הוא. הווה אומר, כי הן באופן אובייקטיבי והן באופן סובייקטיבי, נוכח האופן בו נוסחה פניית הבנק אל החייב ומקום בו ברי כי אין מדובר בהוראה שיפוטית כלשהי המודיעה על ביטול עיקול כלל או ביטול עיקול על נכסי החייב אצל צד ג' בפרט, אין ולא ניתן לקבל את התנהלותה של צד ג' שבחרה לקבוע לעצמה, כי צו העיקול אצל בוטל.

- הדברים מחמירים שבעתיים מקום בו ב"כ הזוכה, במסגרת אותן תכתובות בין הצדדים, ולאחר שהועבר לידי המסמך עליו ביקשה צד ג' להסתמך - מבהיר לצד ג' כי אין מדובר בביטול העיקול על נכסי החייב המוחזקים אצלה אלא על חשבון הבנק של החייב אצל הבנק הבינלאומי. למרות הבהרה מפורשת זו, שבה והעבירה צד ג' כספים לחייב, באופן המנוגד להוראות צו העיקול ולתחולתו.
- אין ולא ניתן לקבוע כי מדובר בהתנהלות סבירה ומקובלת של צד ג' וכזו אשר יש לראות בה כ"טעות" המזכה את צד ג' בהגנה. איני מוצאת אלא לראות בהתנהלות צד ג' כהתעלמות והפרה בוטה של צו העיקול, וככזו אשר מחייבת מתן סעד לזוכה נוכח הנזק שנגרם לה באפשרותה לפירעון החוב בתיק, מקום בו הועברו לידי החייב כספים שלא כדין, חלף הפנייתם לתיק ע"ח החוב.
- אשר על כן ולאור המובא לעיל, כלל טענות צד ג' נדחות.
- נקבע כי צד ג' תשלם בתוך 30 ימים לקופת תיק ההוצל"פ סך של 3,810 ₪ בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כדין מהיום ועד למועד התשלום בפועל. ככול שהסכום לא יועבר ע"י צד ג' לתיק עד תום המועד, ניתן יהיה לבצע החלטה זו כנגד צד ג' בדרך בה מבצעים פסק דין.

סיכום פסיקה ארצי מס' 234

העורך: הרשם עיסאם חאיק, לשכת חיפה

8. החלטת כב' הרשמת ענת אסידו תורג'מן (פרעתי) – טענות החייבת במסגרת טענת פרעתי [מס' תיק 535267-07-25 (19.03.26)]

https://www.nevo.co.il/psika_html/hozlap/HOZ-535267-07-25.htm

- הסוגיות המרכזיות שזוקקו במעמד הדיון ומעיון בכל המסמכים שלפני : סוגיה 1- מה משמעות אי הצהרת הזוכה בבקשת הביצוע על קיומו של תיק אחר , האם יש בכך כדי להוות פגם מהותי ולהורות על סגירת התיק ?
האם אכן לא נדרש הזוכה להצהיר על תיק אחר משזה נסגר בפירעון ?
- סוגיה 2 - האם החיובים בפס"ד מיום 6.3.24 בגינו נפתח התיק לביצוע הינם משולבים או שמא סעיף 6 לפסק הדין הינו חיוב עצמאי ללא קשר לשאר תנאי פס"ד ?
- סוגיה 3 הזוכה העלה טענה במסגרת טענת "פרעתי" בהיותו חייב בתיק הוצל"פ 506374-06-24 ועל כן מדובר בטענה כבושה והוא מושתק מלטעון אותה בשנית בכך שפתח תיק הוצל"פ זה לאכיפת סעיף 6 לפסק הדין.
- סוגיה 4 - החייבת טוענת כי האזהרה מעולם לא הומצאה לידה .
- סוגיה 5 - עו"ד מוטי אוחיון טוען כי המייל שהוצג לכאורה מטעמו המאשר כי הכסף שולם הוא מזויף מאידך הוא מאשר כי אכן הכסף שולם (ע"י הדיירים 1-13) .
- כב' הרשמת לא נדרשה לדון בסוגיה זו שעה שככל ועו"ד אוחיון טוען כי האי-מייל שהוצג הינו מזויף אין בידי הסמכות לדון או להכריע בטענות אלו ועל עו"ד אוחיון למצות בדיקת טענותיו בהליך אחר ואולם במעמד הדיון אישר

סיכום פסיקה ארצי מס' 234

העורך: הרשם עיסאם חאיק, לשכת חיפה

עו"ד אוחיון כי התנאי המתלה בסעיף 6 (לפיו הדיירים 1-13 שילמו חלקם בפס"ד) התקיים ומשכך כאמור אנני דנה בסוגיה זו .

- ס"ד מיום 6.3.24 בגינו נפתח התיק לביצוע , מאשר למעשה את הסכמות הצדדים , בין יתר הסכמות הצדדים הוסכם כי הזוכה והמשיב האחר , יבצעו תיקונים בדירתם ובהלימה גם תיקונים בדירת החייבת וזאת מתואר בסעיפים 1-5 להסכמות הצדדים , בסעיף 6 להסכמות נקבע כי על החייבת לשלם לזוכה ולמשיב האחר סך של 48,262 ₪ וזאת לאחר שסכום זה ישולם ע"י שאר הדיירים .
- לא שנוי במחלוקת, כי חיובים שקיבלו על עצמם צדדים להסכם יש לקיים כלשונם ובמועדם. הלכה פסוקה היא כי עצם עמידתו של צד על זכותו החוזית המפורשת ודרישת החיובים העולים ממנה, אינן מהוות , כשלעצמן , חוסר תום לב .
- באשר לסוגיית מסירת האזהרה , מבדיקת התיק עולה כי האזהרה הודבקה על דלת ביתה של החייבת לאחר שבוצעו ביקורים ב- 3 מועדים שונים , מדובר בכתובת החייבת ברח' בן יהודה 158 בתל אביב
- כתובת החייבת המופיעה בתיק להמצאת האזהרה היא הכתובת המעודכנת במרשם האוכלוסין .
- המען של החייבת לא שונה במרשם האוכלוסין , ובהינתן כי האזהרה הומצאה לכתובת החייבת ואין בפיה כל טענה אחרת כנגד מסירת האזהרה למעט כי מדובר בתצהיר שיקרי של המוסר מבלי לעבות טענה זו ולו בזיק ראייה, לא מצאתי להעדיף את גרסתה על פני תקינות מסירת האזהרה והטענה בסוגיה זו נדחת .

סיכום פסיקה ארצי מס' 234

העורך: הרשם עיסאם חאיק, לשכת חיפה

- לא נמצא רבב בתצהיר המוסר, ככל וטוענת החייבת כי מדובר בתצהיר שיקרי של המוסר היה עליה לבקש לחקור את המוסר על תצהירו ולא לטעון כי חזקת תקינות המסירה מוטלת על הזוכה.
- סוגיית אי הצהרה על תיק הוצל"פ האחר בעת פתיחת התיק.
- החייבת טענה כי אי הצהרת הזוכה על תיק הוצל"פ האחר יש בה פגם היורד לשורש התנהלות הזוכה ולחוסר תום לב.
- הזוכה טוען כי הוא לא נדרש להצהיר על תיק הוצל"פ האחר שעה שהוא הסתיים בפירעונו ושם הוא שימש כחייב ועם פתיחת התיק הוא הזוכה.
- מעיון בבקשת ביצוע עולה כי הזוכה נדרש למלא את הרובריקה הבאה באשר לקיומו של תיק הוצל"פ, הינה כך באותה הרובריקה עליו לציין האם קיים קשר לתיק הוצל"פ אף אם מדובר באותו פס"ד.
- כאשר זוכה פותח תיק הוצאה לפועל מבלי להצהיר על קיומו של תיק הוצאה לפועל אחר בגין אותו פסק דין שבו הוא עצמו חייב, מחדל זה נחשב לחוסר תום לב ושימוש לרעה בהליכי משפט.
- עקרון תום הלב הוא עקרון על החולש על כל תחומי המשפט האזרחי, ובכלל זה גם על ניהול הליכי הוצאה לפועל, לרבות עצם פתיחת תיק ההוצאה לפועל. על הזוכה מוטלת החובה להפעיל את כוחותיו המשפטיים-דיוניים בדרך מקובלת ובתום לב. רשם ההוצאה לפועל מוסמך לדון ולהכריע בטענות הנוגעות לחוסר תום לב בפתיחת וניהול הליכים אלו.
- אי-הצהרה על קיומו של תיק הוצאה לפועל אחר, שבו הזוכה הוא החייב בגין אותו פסק דין, מהווה חוסר תום לב. עמידה על זכות לפתוח תיק הוצאה לפועל, תוך הסתרת מידע רלוונטי או התעלמות מפירעון חוב (אפילו אם לצד

סיכום פסיקה ארצי מס' 234

העורך: הרשם עיסאם האיך, לשכת חיפה

שלישי), ובנסיבות בהן הדבר גורם נזק כלכלי כבד לחייב, אינה תמת לב. במקרה כזה, רשם ההוצאה לפועל רשאי לקבל את בקשת החייבת ולסגור את תיק ההוצאה לפועל.

- מן המפורסמות שעל המבקש סעד משפטי, מכל סוג, לנהוג בתום לב. הדברים חלים גם על הליכי הוצל"פ ואף על עצם פתיחת תיק הוצל"פ.
- בעניין זה סברה כב' הרשמת כי העובדה שהזוכה לא הצהיר בעת פתיחת התיק כי קיים תיק הוצל"פ אחר מקשר ואף נוגע לאותו פס"ד, הוא מחדל לא מקרי אלא מכוון שנועד להטעות ויש בכך התנהלות בחוסר תום לב ושימוש לרעה בהליכי משפט המצדיק אף מתן הוראות לסגירת התיק.
- לא אף זאת ניתן לראות כי הזוכה בחר לפתוח תיק הוצל"פ בלשכה מרוחקת עד מאוד מלשכת ת"א (לשכת דימונה) ובכך אף בחירותו בלשכה אחרת שאף אין לאף צד כל זיקה אליה מעידה אלף מונים על חוסר תום ליבו של הזוכה.
- מבדיקת תיק הוצל"פ האחר עולה כי החייב פרע החוב ביום 11.9.25 וביום 14.9.25 הוגשה בקשה מטעמו לביטול הליכים ואיפוס החוב וניתנה החלטה ע"י כב' הרשם יחזקאל הקובעת כי עם פירעון החוב ובהעדר הסתייגות הזוכה ייסגר התיק.
- החייבת (זוכה האחר) מאידך, אכן הסתייגה והגישה בקשה בה פירטה את התנהלות הזוכה (החייב בתיק האחר) ותיארה את מעשיו בתיק דנן, ואולם בתיק האחר ניתנה החלטה כי עליה להעלות טענותיה בתיק דנן והתיק האחר נסגר.
- תיק דנן נפתח ביום 18.8.25 במועד בו תיק הוצל"פ האחר פתוח וטרם נפרע החוב, הזוכה פרע החוב בתיק האחר ביום 11.9.25 בעוד תיק זה פתוח ומתוך

סיכום פסיקה ארצי מס' 234

העורך: הרשם עיסאם חאיק, לשכת חיפה

כוונה לעקל את הכספים שהפקיד לתיק האחר, לא בכדי בחר הזוכה לפתוח תיק הוצל"פ זה בלשכת דימונה מרוחקת עד מאוד מלשכת ת"א בה נפתח התיק האחר ואף לא בכדי בחר במודע הזוכה לא להצהיר אודות התיק האחר וזאת בחוסר תום לב ושימוש לרעה בהליכי משפט.

- בניגוד לטענת הזוכה בעת פתיחת תיק דנן התיק האחר לא היה סגור וטרם נפרע ועל כן אף טענה זו סותרת את העובדות המתוארות לעיל ונדמה כי הזוכה תכנן במודע את פעולותיו והפקיד כספים במודע בתיק האחר תוך שימוש לרעה בהליכי משפט שכן כוונתו היא לעקלם במסגרת תיק דנן.
- העובדה כי הזוכה לא הצהיר אודות תיק האחר בבקשת הביצוע אינו מחדל המשול לפרט טכני שולי אלא מעיד על חוסר תום ליבו של הזוכה ושימוש לרעה בהליכי משפט.
- חיובים שלובים ? קביעת אופי החיובים בפסק דין, האם הם שלובים (מקבילים) או עצמאיים, נעשית בדרך של פרשנות פסק הדין, תוך התחקות אחר אומד דעת הצדדים כפי שהיא משתקפת מלשונו ותכליתו, ובהיעדר קביעה מפורשת, יש לנקוט זהירות רבה לפני סיווגם כשלובים.
- בפסיקה ובספרות נהוג להגדיר חיובים שלובים כחיובים חוזיים שיש לקיימם בו זמנית. זאת להבדיל מחיובים עצמאיים שהינם חיובים חד כיווניים, ללא תלות בחיוב הנגדי.
- הנפקות בין חיוב שלוב לחיוב עצמאי הוא בכך שבחיוב שלוב או מותנה, התחייבותו הנגדית של צד לחוזה היא מאוחרת ומותנית בכך שהצד השני יקיים תחילה את חיובו. לעומת זאת חיוב עצמאי הוא חד כיווני, ללא תלות בחיוב הנגדי.

סיכום פסיקה ארצי מס' 234

העורך: הרשם עיסאם חאיק, לשכת חיפה

- השאלה אם חיובים חוזיים מסוימים שלובים זה בזה היא שאלה של פרשנות החוזה אשר יש להכריע בה על פי כללי הפרשנות המקובלים (לשון החוזה, תכליתו, התנהגות הצדדים לאחריו ועוד).
- בהקשר זה כבר נפסק כי יש קושי לקבוע לגבי חיובים מסוימים כי הם שלובים כאשר הדבר לא נכתב מפורשות בחוזה. על כן יש לנקוט זהירות כאשר לשון החוזה אינה תומכת בפרשנות לפיה חיוב מסוים מותנה או שלוב בחיוב אחר.
- ראוי לציין כי הפסיקה הכירה בכך שבנסיבות מסוימות, ומכוח עקרון תום הלב, ניתן להפוך חיוב עצמאי לחיוב מקביל או שלוב.
- אף שכל הפעלה של פסק דין גוררת אחריה פרשנות מסוימת, סמכותו של רשם ההוצאה לפועל לפרש פסקי דין היא מצומצמת. פסק דין המוגש לביצוע צריך להיות ברור ונהיר על פניו. הרשם אינו רשאי "להציף אל מאחורי הפרגוד" של פסק הדין ולבחון את היבטיו המשפטיים השונים או את כוונת הצדדים מעבר ללשונו הברורה של הפסק. הוא מוגבל ללשון פסק הדין ואינו רשאי להיזקק למקורות חיצוניים כדי לפרשו, במיוחד כאשר מדובר בפסק דין המאשר הסכם פשרה.
- כאמור, מלאכת הפרשנות אינה נתונה לסמכות רשם ההוצאה לפועל ואין בידי לקבוע מסמרות בסוגיה האם החיובים בפס"ד מיום 6.3.24 הינם חיובים שלובים או עצמאיים ואולם מעיון בהתנהלות הצדדים בתיק הוצאה לפועל האחר שמשפרו 24-06-506374 עולה כי הצדדים עצמם ביקשו להעניק לפס"ד פרשנות אחת והיא כי החיובים הינם שלובים לראיה בהסכם פשרה עליה חתמו הצדדים והוצג לתיק הוצל"פ האחר קבעו הצדדים כי לאחר שהזוכה (החייב בתיק האחר) יסיים התיקון של כלל הליקויים ויקבל אישור מפקח /מומחה תוגש מטעם הזוכה (החייבת בתיק דנן) בקשה לסגירת התיק וסכום היתרה

סיכום פסיקה ארצי מס' 234

העורך: הרשם עיסאם חאיק, לשכת חיפה

- לקיזוז תועבר לזוכה (החייב בתיק האחר) ראו סעיף 3 וסעיף ו להסכם פשרה מיום 18.8.24 .
- משכך , אף הזוכה ראה בחיובים הקבועים בפס"ד מיום 6.3.24 כחיובים שלובים אולם כאשר הדבר שירת כנראה את מטרותיו וכאשר הדבר לא עוד משרת את מטרותיו מבקש לאחוז בפרשנות אחרת של פס"ד לפיה החיובים עצמאיים .
 - ככל והזוכה היה פועל בתום לב ומצהיר בבקשת הביצוע על תיק הוצל"פ אחר, ספק רב אם היה ניתן אישור לפתיחת תיק דנן והזוכה היה מופנה לתיק הוצל"פ האחר.
 - לא אף זאת בהינתן כ הזוכה העלה בתיק הוצל"פ האחר טענת קיזוז ואומנם טענה זו לא נידונה ולא הוכרעה, אולם ניתנה לגביה הסכמה בהסכם פשרה (מיום 18.8.24) עליה חתום הזוכה (החייב בתיק האחר) וזה הוגש לתיק הוצל"פ האחר שהרי מושתק הזוכה לפתוח תיק הוצאה לפועל בגין החיוב בסעיף 6 לפס"ד מיום 6.3.024 .
 - לאור כל האמור לעיל סברה כב' הרשמת כי הזוכה פתח תיק הוצאה לפועל בחוסר תום לב תוך שימוש לרעה בהליכי משפט ואולם אין בכך כדי למוסס את חובת החייבת בביצוע פס"ד ברכיב 6 ובחובתה לשלם לזוכה את הסך של 48,262 ש"ח ועל כן הורתה על עיכוב הסכום האמור בלבד .
 - נקבע כאמור כי טענת החייבת מתקבלת בחלקה.

סיכום פסיקה ארצי מס' 234

העורך: הרשם עיסאם האי, לשכת חיפה

9. החלטת כב' הרשמת כלנית שפירא ברג'מן (הפחתת ריבית) – בקשת החייב

להפחתת ריבית [מס' תיק 0-09-21-03818-21 (19.03.26)]

https://www.nevo.co.il/psika_html/hozlapp/HOZ-21-03818-09-0.htm

- לאחר עיון בתיק, לאור קרן החוב במועד פתיחת התיק, לאור טענות החייב ונסיבותיו, לרבות תקופת מאסר של כעשור, בשים לב לתגובת הזוכה אשר טענה, בין היתר, כי פעלה בתיק וכי יש לשמר את ערך הכסף, לאור התשלומים החלקיים לאורך חיי התיק ולאחר איזון בין הצדדים, הורתה כב' על הפחתת דמי הפיגורים בתיק.

10. החלטת כב' הרשם שאדי ג'ובראן (קיצור תקופת צינון) – בקשה להורות על

קיצור תקופת הצינון שהורתה עליה כבוד הרשמת אופיר בן יוסף כפרי בהחלטתה ובהסתמך על הלכת אלקצאצי ולהורות כי המבקשת יכולה להגיש, כבר בקשה חדשה לפתיחת הליכי חדל"פ [מס' תיק 800238-06-23 (19.03.26)]

https://www.nevo.co.il/psika_html/hozlapp/HOZ-800238-06-23.htm

- כב' הרשם לא ראה עילה או טעם לקיצור תקופת הצינון.
- מצבה של היחידה אינו שונה מחייבים רבים בהליכי חדלות פירעון שכן עומדים בדרישות ההליך, למצער, ממתניים בסבלנות לחלוף תקופת הצינון.
- קיצור תקופת הצינון יפגע במהותה של תקופה זו, לרבות פגיעה בהרתעה מתקופת הצינון וקרסום הרציונל העומדת מאחוריה.
- על היחידים המתנהלים בצורה מחדלית בהליך ואינם מקיימים את חובותיו להמתין ו"לשלם" תמורת מחדליהם בהליך.
- תקופת הצינון בת 12 חודשים היא מינימאלית.

סיכום פסיקה ארצי מס' 234

העורך: הרשם עיסאם חאיק, לשכת חיפה

- לא למיותר לציין כי בטרם ביטול ההליך ניתנו ליחידה מס' התראות וחלפו מס' חודשים שבמהלכם היא לא השכילה להסיר את מחדליה.
- משכך, הורה כב' הרשם על דחיית הבקשה.

... סוף הסיכום